

[Haustrup Clemmensen.]

afgørende at lempe obligationsrationeringen, således at den nu på afgørende områder i realiteten er bortfaldet.

Jeg forstår, at der også er bred enighed om, at der nu gennem adskillig tid har været konstateret prisstabilitet. Jeg forstår, at der er enighed om, at den meget ugunstige udvikling vedrørende betalingsbalancen, som ikke mindst kalenderåret 1967 med et underskud på over 2 milliarder kr. var et tydeligt udtryk for, er ændret, så der også her er tydelige stabiliseringstendenser. Jeg synes ikke, man fra socialdemokratiets side skal bagatellisere disse ting, men erkende, at det nu engang er kendsgerninger, der er en del af billedet af den økonomiske baggrund i Danmark.

Til gengæld må vi så konstatere, at der er en række problemer, som stadig ikke er løst tilstrækkelig effektivt og tilstrækkelig godt. Må jeg nævne tre væsentlige områder: spørgsmålet om arbejdsløshedens udvikling, spørgsmålet om investeringerne, spørgsmålet om byggeriet, såvel boligbyggeri som erhvervsbyggeri.

Jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål i denne debat at gå ind i en stor tålatletisk øvelse med oppositionen på disse områder. Når man ved, hvordan denne opposition for blot et år siden i denne sal i debatter om den daværende arbejdsløshed advarede os andre meget mod at overvurdere f. eks. den 3 pct.s arbejdsløshed, der var tale om i oktober måned i fjor, må vi vel have lov til at sige, at i dag skal man heller ikke fremstille det, som om landet stod over for en kolossal arbejdsløshed. Men der hersker ikke skygge af tvivl om, at også det konservative folkeparti selvfølgelig erkender, at arbejdsløshedsprocenten skal og må nedsættes, således at den fulde beskæftigelse nås.

Det er heller ingen hemmelighed, at investeringerne stadig ikke er tilfredsstillende store. Men her må vi dog pege på, hvor stor en betydning det lavere renteniveau og den frigørelse, der på andre områder er

sket af finansieringskilderne, har for på ny at få investeringerne forøget.

Endelig har vi vedrørende byggeriet — vel den sektor, hvor renteniveauet betyder allermest — grund til at understrege, at forudsætningerne for at forøge byggeriet ikke er at holde velklingende taler fra dette tings talerstol, men at sikre den økonomiske basis derfor, og hertil er vel netop renteudviklingen det mest positive bidrag, der kan gives.

I den forbindelse må det være naturligt generelt at beskæftige sig med, hvilke momenter der i øvrigt er afgørende for at sikre, at beskæftigelse, investering og byggeri når den højde, som vi alle i dette ting ønsker de skal nå, for der er naturligvis flere faktorer end dem, jeg allerede har nævnt.

Må jeg erindre om, at det danske samfunds evne til at konkurrere med udlandets erhvervsliv er noget aldeles fundamentalt. Vi var ude i en periode, hvor de danske omkostninger steg stærkere end udlandets omkostninger — det går jeg ud fra at heller ikke socialdemokratiet vil benægte — og det førte naturligvis til svækkede muligheder for, at man fra dansk side kunne opretholde beskæftigelsen og derved varigt sikre, at arbejdsløshed blev undgået. Der er ikke tvivl om, at det stadig må være en økonomisk nødvendighed at sikre, at det danske omkostningsniveau ikke udvikler sig kraftigere end udlandets.

Men også en anden faktor, som jeg i og for sig havde ventet den socialdemokratiske ordfører var kommet noget mere ind på, har selvfølgelig betydning, nemlig spørgsmålet om, hvor stor købekraften er i det danske samfund. Al den stund en meget væsentlig del af hele den danske produktion stadig skal afsættes på hjemmemarkedet, er købekraftens udvikling jo aldeles afgørende. Vi har for blot få måneder siden hørt, hvordan ledende socialdemokrater voldsomt bebrejdede regeringen den finansielle stramning. Det var, som om denne forargelse knap så tydeligt var udtalt i